

METODA BATTI STRAUSS

Pozwala dziecku zaspokoić potrzebę ruchu, a jednocześnie zbliża i zapoznaje je z muzyką poważną i nie tylko.

Metoda ta ma charakter zabawy. Wiadomości i doświadczenia zdobywane są krok po kroku. Każdy następny etap to uzyskanie nowych doświadczeń muzycznych. Składa się ona z czterech etapów.

Zaletą tej metody jest zachęcenie do rozwijania aktywności twórczej zarówno ucznia jak i nauczyciela. Daje możliwość przyswojenia różnorodnych utworów, utwór pomimo wielokrotnego słuchania pozostaje atrakcyjny. Kształci wyobraźnię dźwiękową poprzez grę na instrumentach, pozwala także dziecku na wcielenie się w rolę dyrygenta lub współwykonawcy.

PEDAGOGIKA ZABAWY

Proponuje działania dające członkom grupy możliwość rozwoju w atmosferze zaufania, wzajemnej akceptacji, bez względu na wiek i umiejętności, wyzwala aktywność twórczą i ciekawość, ułatwia kontakty z innymi, ze sobą i otaczającą rzeczywistością.

Wykorzystuje liczne metody zawierające elementy pracy z ciałem, twórczości artystycznej i zabawy.

Zabawa jest najbardziej naturalną drogą prowadzącą do tego świata, umożliwiającą bezpieczne przeżywanie, doświadczanie i kreowanie muzyki jako sztuki i aktywności.

Metody:

- metody ułatwiające wejście w grupę, poznanie nowego otoczenia, imion oraz powierzchownych cech osób, z którymi rozpoczynamy naukę;
- metody rozluźniające, odprężające, oparte o ruch, gest, taniec, likwidujące napięcie mięśni oraz napięcia psychiczne;
- metody ułatwiające wprowadzenie określonego tematu poprzez poznanie odczuć, doświadczeń, potrzeb, oczekiwań poszczególnych członków grupy;
- metody określone jako gry dydaktyczne – polegające na przedstawieniu danych treści w formie zagadkowego problemu i poszukiwaniu rozwiązań.

METODA FELICIE AFFOLTER

Opiera się na aktywności poznawania otoczenia przez dotyk, na działaniu, którego głównym celem jest rozwiązywanie problemów dnia codziennego, czyli przede wszystkim uwzględnienie celowego i skutecznego działania dłoni, a co za tym idzie poznawaniu własnego działania.

Istotne jest aby dobrać środki odpowiednio do podopiecznego, gdyż indywidualizacja potrzeb jest bardzo ważna. Felicie Affolter przywiązuje dużą wartość naturalnym środkom dydaktycznym, które są częścią naszej rzeczywistości, np. ziemia, owoce, warzywa, śnieg, piana czy też liście.

Najważniejsze w tej metodzie są przedmioty, z którymi mamy kontakt w życiu codziennym i które są często używane. Takie naturalne środki dydaktyczne mają silny wpływ na nasze zmysły i nigdy nie są one obojętne.

Dzięki czemu dostarczają bogatych i różnorodnych informacji.

PORANNY KRĄG

Jest metodą, którą określamy jako wielozmysłową. Obejmuje swym zasięgiem wszystkie zmysły: dotyk, wzrok, słuch, węch i smak. Proponowane w niej oddziaływania mają aktywizować zmysły w sposób odmienny dla każdej pory roku, aby podkreślać zmiany zachodzące w przyrodzie. Świat przyrody jest źródłem zróżnicowanych bodźców. Każda pora roku kojarzy się nam z kolorem, smakiem, obrazem, zapachem itp. Metoda Porannego Kręgu przypisuje każdej z pór roku inną symbolikę. Tutaj kalendarz narzuca kolor, żywiol, smak, zapach, bodźce wzrokowe, słuchowe, wystrój sali – wszystko czym planujemy stymulować naszych wychowanków.

Polisensoryczne pobudzanie zmysłów jest najlepszym sposobem przekazywania cennych informacji o tym co nas otacza, a najlepszymi pomocami dydaktycznymi są te zaczerpnięte z natury.

BAJKOTERAPIA

Bajki to utwory najbliższe dziecku. Poprzez bajki dziecko poznaje świat, rozwija wyobraźnię, uczy się wzorców postępowania. Czytanie buduje zdolności przeżywania, dostrzegania, nazywania emocji i odczuwania ich, nawet tych najsilniejszych, w sposób bezpieczny. Bajki pełnią również szerokie funkcje terapeutyczne i pomagają dzieciom w rozwoju i radzeniu sobie z trudnościami, które napotykają w życiu. Bajki niosą pocieszenie, oswajają z nieznanym, pozwalają zrozumieć niejasne i nowe dla dziecka sytuacje, redukują lęk ale przede wszystkim dają możliwość doświadczania bliskości z rodzicem.

PROGRAM AKTYWNOŚCI OPRACOWANY PRZEZ M. I CH. KNILLA

Proponowany program stanowi ramy, dzięki którym rozwija się kontakt społeczny, ruch i zabawa. Może być stosowany przez każdą osobę, która ma regularny kontakt z dzieckiem. Wyżej wymieniona metoda służy rozwijaniu świadomości poczucia własnego ciała poprzez dotyk i może być kluczem do każdego dziecka bez względu na jego możliwości i stan psychofizyczny. Dodatkowym atutem tej metody jest uzyskany przez wprowadzenie określonej muzyki, efekt orientacji w czasie oraz przewidywania kolejnych czynności. Istnieją cztery propozycje programów: wprowadzający, program I, program II oraz specjalny.

Z dziećmi bardzo małymi, niemającymi wystarczającej koncentracji uwagi rozpoczynamy pracę na programie wprowadzającym.

METODY RUCHU ROZWIJAJĄCEGO WERONIKI SHERBORNE

Nazwa metody „Ruch Rozwijający” wyraża główną ideę metody tj. posługiwanie się ruchem jako narzędziem wspomagania rozwoju psychoruchowego dziecka i terapii zaburzeń tego rozwoju. System ćwiczeń w tej metodzie wywodzi się z naturalnych potrzeb dziecka, zaspokajanych w kontakcie z dorosłymi tj. z tzw. baraszkowania.

Podstawowe założenia metody to rozwijanie ruchem trzech aspektów:

1. świadomości własnego ciała i usprawniania ruchowego,
2. świadomości przestrzeni i działania w niej,
3. dzielenia przestrzeni z innymi ludźmi i nawiązywania z nimi bliskiego kontaktu.

Należy zapewnić odpowiednie warunki lokalowe: przestrzeń, odpowiednie podłoże (najlepiej parkiet), świeże powietrze. Nie potrzeba żadnych urządzeń lub pomocy do ćwiczeń. Najlepszym przyrządem dydaktycznym dla dziecka jest ciało dorosłego. Czasami potrzebne są materace lub koce, np. gdy dzieci mają znaczne kalectwo fizyczne. Ćwiczyć należy bosy, bo zapewnia to najlepszy kontakt z podłogą.

MUZYKOTERAPIA

Muzykoterapia jest techniką mogącą usprawnić przebieg treningów relaksacyjnych. Wyróżniamy takie techniki muzykoterapeutyczne jak: portret muzyczny, rozmowa dźwiękiem, mogą one w symulowanych warunkach terapii doskonalić zdolności komunikacyjne. Wchodząc w różnego rodzaju działania muzyczne, mają możliwość poznawania i ćwiczenia nowych zachowań społecznych, lepszych sposobów reagowania emocjonalnego.

Cele i zadania muzykoterapii:

1. Wywołanie pożądanych emocji i sterowanie nimi.
2. Inspirowanie gotowości do kontaktu oraz rozwijanie prawidłowej komunikacji międzyludzkiej.
3. Wzbogacenie osobowości człowieka poprzez doznania estetyczne, wyrabianie postawy twórczej, powiększanie zasobu jego doświadczeń intelektualnych oraz emocjonalnych.
4. Wpływanie na stan pobudzenia psychomotorycznego.
5. Korzystnie wpływa na samopoczucie człowieka.

ARTETERAPIA

W pedagogice arteterapia zapewnia wszechstronny rozwój wychowanka (rozwój wyobraźni, relacji międzyludzkich, poczucia sprawstwa, porozumiewania się).

W węższym znaczeniu przez arteterapię rozumie się terapię przez wykorzystanie jedynie sztuk plastycznych, natomiast w szerszym znaczeniu-dodaje się do nich biblioterapię, choreoterapię, muzykoterapię oraz dramoterapię.

Dzięki arteterapii dzieci uczą się rozpoznawania swoich różnych emocji, wyrażania uczuć w sposób społecznie akceptowany, rozpoznawania uczuć przeżywanych przez innych i właściwego na nie odpowiadania.

METODA OŚRODKÓW PRACY

W tej metodzie bazuje się na otaczających dziecko i bezpośrednio je dotyczących codziennych zjawiskach. Zaczyna się od zjawisk występujących w najbliższym otoczeniu i stopniowo przechodzi się do zjawisk występujących w dalszym otoczeniu.

Nauczanie tą metodą bazuje na obserwacji, opracowaniu zgromadzonego materiału i utrwaleniu go w praktyce z uwzględnieniem indywidualnych możliwości uczniów.

Metoda ośrodków pracy obejmuje:

1. Zajęcia wstępne.
2. Gromadzenie materiału do opracowania, czyli obserwacja.
3. Opracowanie zgromadzonego materiału.
4. Zastosowanie poznanego materiału w praktyce, czyli ekspresja (konkretna i oderwana).
5. Zakończenie dnia pracy.

GLOTTODYDAKTYKA

Pozwala dziecku badać i poznawać otaczający je świat, cieszyć się z odkryć, jakie samo dokonuje. Pozwala dziecku rozwijać się poznawczo.

Jednocześnie nakazuje traktować każde dziecko indywidualnie. Zadaniem nauczyciela jest znalezienie właściwej drogi po wiedzę dla każdego dziecka.

Na czym polega glottodydaktyka?

Głównym założeniem jest wydłużenie czasu przygotowania dziecka do nauki czytania i pisania oraz to, że dziecko żyje w świecie dźwięków (głosek).

Poprzez zabawy z klockami LOGO poznaje litery w czterech wariantach: wielka i mała pisana, wielka i mała drukowana. Manipulując klockami dziecko poznaje

kształty liter, potrafi rozróżnić litery podobne. W czasie zabaw z klockami

LOGO i glottodywanikiem dzieci uczą się identyfikować głoskę z literą, odkrywać zależności między nimi, jednak wszystko oparte jest na swobodnej zabawie dzieci dlatego też z taką chęcią uczestniczą one w zajęciach

glottodydaktycznych.

ALTERNATYWNE METODY KOMUNIKACJI

MAKATON – jest to Program Językowy, czyli uporządkowany spójny system znaków z logicznymi regułami użycia, a także tworzenia nowych znaków.

Program ten składa się ze znaków manualnych, czyli gestów, jak również ze znaków graficznych, czyli symboli.

Pokazywanym gestom i symbolom towarzyszy zawsze mowa!

Piktogramy – to system znaków obrazkowych – *białe znaki na czarnym tle*.

Piktogramy są odpowiednie dla osób ze słabym rozumieniem mowy, które potrzebują określonej ilości słów do porozumiewania się, bez stosowania złożonych struktur językowych. Za ich pomocą dziecko może w prosty sposób pokazać, np. czym chce się bawić lub że chce pić. Każdy piktogram posiada podpis co ułatwia rozmówcy odczytanie potrzeb dziecka. Piktogramy są podzielone na 26 kategorii słownych.

PCS – to system kolorowych symboli ukazujących obrazkowo znaczenie słowa, zwrotu grzecznościowego, np. dziękuję, proszę.